

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๖๓๑๒

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ทหารือโครงการพัฒนาสนามบาสบรินทรภักดีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์

- อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดสุรินทร์ ด่วนที่สุด ที่ สร ๐๐๒๓.๔/๑๓๔๗๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๖
๒. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๔๒๔๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานการประชุมคณะอนุกรรมการวินิจฉัยกฎหมายที่เกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดสุรินทร์ได้ขอหารือเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กรณีที่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์จะดำเนินโครงการพัฒนาสนามบาสบรินทรภักดี แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
โดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๔ ได้ตรวจสอบแล้วมีความเห็นว่าการดำเนินโครงการพัฒนาสนามบาสบรินทรภักดี
มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงหาว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์จะ
สามารถดำเนินโครงการพัฒนาสนามบาสบรินทรภักดีได้หรือไม่ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอให้
คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง และคณะอนุกรรมการวินิจฉัย
กฎหมายที่เกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทำการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ในการประชุม
ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยได้แจ้งให้จังหวัดสุรินทร์จัดส่งผู้แทนเข้าร่วมชี้แจงข้อเท็จจริง
แก่คณะอนุกรรมการวินิจฉัยกฎหมายที่เกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอแจ้งผลการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ดังนี้

๑. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดสุรินทร์หารือมาประกอบ
ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑.๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ดำเนินการในการบริการสาธารณะ
เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นในขอบของกฎหมาย ได้แก่ ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด
พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นที่กำหนดอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดไว้

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๕ ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการภายในเขตองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย

(๒) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนา
จังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(๓) สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

(๔) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วน

ท้องถิ่นอื่น

/(๕) แบ่งสรรเงิน...

- (๕) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๖) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๔๘ เฉพาะภายในเขตสภาตำบล

- (๗) คุ่มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๗ ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (๘) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๙) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาคอาจมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๔๕ (๘) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ออกกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นสมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ กล่าวคือ (๖) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นทางหลวงชนบทตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง (๗) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ และ (๘) จัดให้มีท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถ และตลาด และ (๑๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยว

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง รวม ๒๙ ประการ โดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ กล่าวคือ (๑๓) การจัดการและดูแลสถานขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ (๑๔) การส่งเสริมการท่องเที่ยว (๑๖) การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และ (๑๑) การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร

๑.๒ พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔ ได้ให้ความหมายของคำว่า “สนามบิน” หมายความว่า พื้นที่ที่กำหนดไว้บนพื้นดินหรือน้ำหรือพื้นที่อื่นสำหรับใช้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเพื่อการขึ้นลงหรือเคลื่อนไหวของอากาศยาน รวมตลอดถึงอาคาร สิ่งติดตั้งและอุปกรณ์ ซึ่งอยู่ภายในสนามบินนั้น และคำว่า “สนามบินอนุญาต” หมายความว่า สนามบินที่บุคคลได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ และสนามบินที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพระราชบัญญัตินี้ได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องสนามบินไว้ กล่าวคือ ตามมาตรา ๕๑ กำหนดว่า ห้ามมิให้บุคคลใดจัดตั้งสนามบินหรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรี และมาตรา ๕๖ กำหนดว่า เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการแก่สาธารณะจะเรียกเก็บเงินเพื่อการใช้สนามบินอนุญาตที่ให้บริการแก่สาธารณะไม่ได้ เว้นแต่ค่าบริการค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใดที่ได้กำหนดไว้ในมาตรานี้ ดังนั้น เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินจึงต้องดำเนินการเกี่ยวกับสนามบินให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

สนามบินจึงเป็นสถานที่ที่จัดไว้เพื่อใช้สำหรับการขึ้นลงหรือเคลื่อนไหวของอากาศยาน ซึ่งรวมถึงอาคารหรือสิ่งอุปกรณ์ต่างๆ กิจการด้านสนามบินจึงเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริการขนส่งทางอากาศ

/๑.๓ เมื่อพิจารณา...

๑.๓ เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวแล้วเห็นว่า กฎหมายได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เกี่ยวกับการขนส่งไว้ ได้แก่ อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๕(๘) ประกอบกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ (๘) คือ การจัดให้มีท่าเทียบเรือ ท่าข้ามที่จอดรถ และอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ (๑๓) การจัดการและดูแลสถานีส่งทั้งทางบกและทางน้ำ และ (๒๑) การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร โดยไม่มีบทบัญญัติตามกฎหมายใดที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดให้มีสนามบินซึ่งเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริการขนส่งทางอากาศไว้แต่ประการใด

กรณีที่จังหวัดสุรินทร์มีความเห็นว่า การดำเนินโครงการพัฒนาสนามบินสุรินทร์ภักดีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร ซึ่งอยู่ในอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตน ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๑๗(๑๔) (๒๑) จึงขอหารือว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์สามารถดำเนินโครงการพัฒนาสนามบินสุรินทร์ภักดี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือการขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจรได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่กำหนดอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดดังกล่าว มิได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดให้มีสนามบิน โดยกำหนดไว้แต่เฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดการและดูแลสถานีส่งทั้งทางบกและทางน้ำหรือท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถเท่านั้น เมื่อกิจการสนามบินเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดพื้นที่ไว้สำหรับการขึ้นลงหรือเคลื่อนไหวของอากาศยาน จึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการขนส่งทางอากาศ หากกฎหมายประสงค์จะให้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวแล้วก็ต้องบัญญัติไว้ให้ชัดเจนด้วยว่าให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการและดูแลรักษาสนามบิน ดังเช่นที่บัญญัติให้มีอำนาจและหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว นั้น จะต้องพิจารณาว่ากิจการที่จัดทำนั้นมีผลโดยตรงเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือไม่ อย่างไร โดยไม่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมาย ส่วนอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เกี่ยวกับการขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗(๒๑) นั้น เห็นว่า การขนส่งมวลชน (MASS TRANSPORTATION) เป็นกิจการเกี่ยวกับการขนส่งคนโดยสารจำนวนมากจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เช่น กิจการรถขนส่งมวลชน ดังที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดไว้ ซึ่งตามมาตรา ๔ ได้ให้ความหมายของคำว่า “กิจการขนส่งมวลชน” หมายความว่า การจัดสร้าง ขยาย บูรณะ ปรับปรุง ซ่อมแซม และบำรุงรักษาระบบขนส่งมวลชน การให้บริการหรือการอำนวยความสะดวกแก่สาธารณชนผู้ใช้หรือจะใช้ระบบขนส่งมวลชน และการดำเนินกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการดังกล่าว และให้ความหมายของคำว่า “ระบบขนส่งมวลชน” หมายความว่า รถขนส่งมวลชน สถานีรถขนส่งมวลชน ที่จอดรถขนส่งมวลชน ศูนย์ซ่อมบำรุง โรงเก็บของการเดินรถขนส่งมวลชน การจัดให้มีสถานที่จอดยานพาหนะของผู้โดยสาร ระบบพลังงาน ระบบควบคุม ระบบสัญญาณ ระบบจัดจำหน่ายและเก็บค่าโดยสาร ระบบความปลอดภัย ระบบระบายอากาศ ระบบระบายน้ำ และระบบสื่อสารที่ใช้ในกิจการขนส่งมวลชน และหมายรวมถึงอาคารและอุปกรณ์ของระบบดังกล่าวด้วย ส่วนการวิศวกรรมจราจร (TRAFFIC ENGINEERING) เป็นเรื่องของวางแผน ออกแบบ และควบคุมการจราจรของทางหลวงหรือถนนต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพเกิดความปลอดภัย ดังนั้น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗(๑๓) ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่

/ในการ...

ในการจัดการและดูแลสถานียขนส่งทางบกและทางน้ำ และมีอำนาจและหน้าที่สร้างบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ รวมทั้งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดกิจการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำเกี่ยวกับการจัดให้มีท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถ การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำเท่านั้น มิได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดให้มีหรือดำเนินกิจการสนามบินด้วย เนื่องจากการพิจารณาตามประเด็นดังกล่าวนี้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเห็นควรหารือสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้พิจารณาอีกชั้นหนึ่งว่า ความเห็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวข้างต้นถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗(๒๙) ยังได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง เกี่ยวกับกิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด จึงเห็นควรหารือคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่า คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ประกาศกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองในเรื่องการดำเนินการกิจการสนามบินไว้หรือไม่ ประการใด

๒. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้นำความเห็นดังกล่าวเสนอให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณา และกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ กำหนดให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมาตรา ๑๗ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ คือ (๑๓) การจัดการและดูแลสถานียขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ (๑๔) การส่งเสริมการท่องเที่ยว (๒๑) การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร และ (๒๙) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ประกอบกับกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ (๖) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก (๗) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ และ (๑๖) การส่งเสริมการท่องเที่ยว นั้น มิได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มีการขนส่งทางอากาศหรือดำเนินกิจการสนามบิน อีกทั้งการดำเนินการกิจการสนามบินก็ไม่ถือว่าเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวแต่ประการใด องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์จึงไม่อาจดำเนินการกิจการสนามบินได้ ความเห็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นชอบแล้ว แต่เนื่องจากความเห็นของกระทรวงมหาดไทยและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแตกต่างจากความเห็นของจังหวัดสุรินทร์ ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาเรื่องนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และใช้เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป กระทรวงมหาดไทยจึงได้ขอหารือเกี่ยวกับโครงการพัฒนาสนามบินสุรินทร์ภักดีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ต่อคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกชั้นหนึ่ง

๓. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาในเรื่องดังกล่าวว่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้นำข้อหารือดังกล่าวเข้าสู่ที่ประชุมคณะอนุกรรมการวินิจฉัยกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยที่ประชุมมีมติว่า ข้อเท็จจริงในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ได้ยุติการดำเนินการเข้าไปปรับปรุง

/สนามบิน...

สนามบินสุรินทร์ภาคีของจังหวัดทหารบกสุรินทร์แล้ว โดยคณะกรรมการบริหารสนามบินจังหวัดสุรินทร์ ได้มอบหมายให้กรมการบินพลเรือนเป็นผู้ดำเนินการแทนตั้งแต่วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ดังนั้น จึงไม่มีประเด็น ในการพิจารณาเรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ต่อไป รายละเอียดปรากฏตามเอกสาร ที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมดี คชายังยืน)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

4๙๕๗

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๓๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๓๖

รายงานการประชุม
คณะกรรมการวินิจฉัยกฎหมายที่เกี่ยวกับการกระจายอำนาจ
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗
วันจันทร์ที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๔.๐๐ น.
ณ ห้องประชุม ๒๑๑ B ชั้น ๒ กรมประชาสัมพันธ์

ผู้มาประชุม

๑. ศาสตราจารย์พิเศษกมลชัย รัตนสกววงศ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. ศาสตราจารย์สุนทร มณีสวัสดิ์	อนุกรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์ณรงค์ ใจหาญ	อนุกรรมการ
๔. นายอมร เลาหมนต์รี	อนุกรรมการ
๕. นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง	อนุกรรมการ
๖. นายวีระชัย ชมสาคร	อนุกรรมการ
๗. นายมานะ บุญยะโกศา	อนุกรรมการและเลขานุการ
๘. นายพิพิธ ทิพย์ธนสาร	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๙. นางสาวอภิรดี ประเสริฐฤทธิ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๐. ว่าที่ร้อยตรีสุระชัย เอนกรัตน์	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. พันโทติน ออรุ่งโรจน์	ติดตามการ
๒. นายคมสัน โพธิ์คง	ติดตามการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายสิทธิวีร์ วรรณพฤษ	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๒. นายสัจจิต พวงนาค	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๓. นายจิรเมธ บัวงาม	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๔. นางสาวกิริณี จาระนุ่น	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๕. นายสุรศักดิ์ แป้นงาม	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๖. นายกู้เกียรติ นิมเนียน	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๗. นายศศิน พัฒนภิรมณ์	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๘. นายกิตติภัทร์ รุ่งธนเกียรติ	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์
๙. นายเริ่มรัฐ ไพพงษ์	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์
๑๐. นายไพโรจน์ บุญศิริคำชัย	รองเลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน
๑๑. นายสุรชัย ศิลาวรรณ	สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน
๑๒. นายพงษ์พิชญ์ ศรีธรรมานุสาร	สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน
๑๓. นายพิเชษฐ์ หนองช้าง	สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน

เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจ

๑. นายณรงค์ เชื้อบุญช่วย	ผู้อำนวยการส่วนนโยบายและแผนการกระจายอำนาจ
๒. นายวิฑูร เอี่ยมโสภาส	ผู้อำนวยการส่วนกระจายอำนาจด้านการเงิน การคลัง
๓. นางสาวเรณู วันชัยวิวัฒน์	ผู้อำนวยการส่วนติดตามและประเมินผล
๔. นางสาวภัทรานิษฐ์ ชีวะวรรณันท์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๕. นายพนศักร เอี่ยมสุภาจิต	นิติกรปฏิบัติการ
๖. นางสาวกัลยา สิทธิจันทร์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
๗. นางสาวสำรวย สียดยอ	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูล

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

- ไม่มี

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๖ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

ฝ่ายเลขานุการได้จัดทำรายงานการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยกฎหมายที่เกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครั้งที่ ๘/๒๕๕๖ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เสร็จเรียบร้อยแล้ว

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่อง

เรื่อง ร่างประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการความร่วมมือในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มติที่ประชุม เลื่อนไปพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

เรื่องที่ ๔.๑ ทหหรือโครงการพัฒนาสนามบิณสุรินทร์ภักดีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์

ฝ่ายเลขานุการ แจ้งต่อที่ประชุมว่า กระทรวงมหาดไทยขอหารือกรณีจังหวัดสุรินทร์ขอหารือเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) กรณีที่ อบจ. สุรินทร์จะดำเนินโครงการพัฒนาสนามบิณสุรินทร์ภักดี แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบแล้วมีความเห็นว่าการดำเนินโครงการพัฒนาสนามบิณสุรินทร์ภักดีมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องอำนาจหน้าที่ของ อบจ. จึงขอหารือมายังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า อบจ. สุรินทร์ จะสามารถดำเนินโครงการพัฒนาสนามบิณสุรินทร์ภักดีได้หรือไม่

ข้อเท็จจริง

กระทรวงมหาดไทย ได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดสุรินทร์หารือประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็น ดังนี้

๒.๑ อบจ. มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินกิจการในการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นในขอบของกฎหมาย ได้แก่ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ เพิ่มเติม

ถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และกฎหมายอื่นที่กำหนดอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๕ ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

- (๑) トラข้อบัญญัติโดยไม้ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย
- (๒) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด

ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

- (๓) สนับสนุนสภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๔) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่น
- (๕) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่น
- (๖) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๘
- (๗) คุ่มครอง ดุแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๗ ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (๘) จัดทำกิจการใดๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตองค์การ

บริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้ อบจ. จัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๙) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็น
อำนาจหน้าที่ของ อบจ.

บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาคอาจมอบให้
องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๔๕ (๘) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ออกกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นสมควรให้ อบจ. ร่วมดำเนินการหรือ อบจ. จัดทำ กล่าวคือ (๖) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นทางหลวงชนบทตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง (๗) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและ (๘) จัดให้มีท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถ ตลาด และ (๑๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยว

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ ได้กำหนดให้ อบจ. มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง รวม ๒๙ ประการ โดยกำหนดให้ อบจ. มีอำนาจและหน้าที่ กล่าวคือ (๑๓) การจัดการและดูแลสถานียขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ (๑๔) การส่งเสริมการท่องเที่ยว (๑๖) การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำเชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และ (๒๑) การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร

๒.๒ พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔ ได้ให้ความหมายของคำว่า “สนามบิน” หมายความว่า พื้นที่ที่กำหนดไว้บนพื้นดินหรือน้ำหรือพื้นที่อื่นสำหรับใช้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเพื่อการขึ้นลงหรือเคลื่อนไหวยของอากาศยาน รวมตลอดถึงอาคาร สิ่งติดตั้งและอุปกรณ์ ซึ่งอยู่ภายในสนามบินนั้น และคำว่า “สนามบินอนุญาต” หมายความว่า สนามบินที่บุคคลได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ และสนามบินที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพระราชบัญญัตินี้ได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องสนามบินไว้ กล่าวคือ มาตรา ๕๑ กำหนดว่า ห้ามมิให้บุคคลใดจัดตั้งสนามบินหรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรี และมาตรา ๕๖ กำหนดว่า เจ้าของหรือผู้ดำเนินการ

สนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการแก่สาธารณะไม่ได้ เว้นแต่ค่าบริการ ค่าภาระหรือเงินตอบแทนอื่นใดที่ได้กำหนดไว้ในมาตรานี้ ดังนั้น เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินจึงต้องดำเนินการเกี่ยวกับสนามบินให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

สนามบิน จึงเป็นสถานที่ที่จัดไว้เพื่อใช้สำหรับการขึ้นลงหรือเคลื่อนไหวกของอากาศยานซึ่งรวมถึงอาคารหรือสิ่งอุปกรณ์ต่างๆ กิจการด้านสนามบินจึงเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริการขนส่งทางอากาศ

๒.๓ เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวแล้วเห็นว่า กฎหมายได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ของ อบจ. ที่เกี่ยวกับการขนส่งไว้ ได้แก่ อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๕ (๘) ประกอบกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ (๘) คือ การจัดให้มี ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถ และอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ (๑๓) การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ (๒๑) การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร โดยไม่มีบทบัญญัติตามกฎหมายใดที่กำหนด ให้ อบจ. มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดให้มีสนามบินซึ่งเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริการขนส่งทางอากาศไว้แต่ประการใด

กรณีจังหวัดสุรินทร์เห็นว่า การดำเนินโครงการพัฒนาสนามบินสุรินทร์ภักดีของ อบจ. สุรินทร์ จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่งมวลชนและวิศวกรรมจราจร ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่การจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ (๑๔) (๒๑) จึงขอหารือว่า อบจ.สุรินทร์สามารถดำเนินโครงการพัฒนาสนามบินสุรินทร์ภักดี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือการขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจรได้หรือไม่ กระทรวงมหาดไทย มีความเห็นว่า เมื่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ของ อบจ.ดังกล่าว มิได้กำหนดให้ อบจ. มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดให้มีสนามบิน โดยกำหนดไว้แต่เฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและ ทางน้ำ หรือท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถเท่านั้น เมื่อกิจการสนามบินเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดพื้นที่ไว้สำหรับการขึ้นลงหรือเคลื่อนไหวกของอากาศยาน จึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการขนส่งทางอากาศ หากกฎหมายประสงค์จะให้ อบจ. มีอำนาจและหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวแล้ว ต้องบัญญัติให้ชัดเจนด้วยว่าให้ อบจ. มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการและดูแลรักษาสถาณบิน ดังเช่นที่บัญญัติให้มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดการและดูแลสถานีขนส่งทางบกและทางน้ำ ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดให้ อบจ. มีอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มีและดูแลสนามบิน

สำหรับอำนาจหน้าที่ของ อบจ. ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว นั้น จะต้องพิจารณาว่ากิจการที่จัดทำนั้นมีผลโดยตรงเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือไม่ อย่างไร โดยไม่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายส่วนอำนาจหน้าที่ของ อบจ. เกี่ยวกับการขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจรตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ (๒๑) นั้น เห็นว่า การขนส่งมวลชน (MASS TRANSPORTATION) เป็นกิจการเกี่ยวกับการขนส่งคนโดยสารจำนวนมาก จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เช่น กิจการรถขนส่งมวลชน ดังที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดทาส่งหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดไว้ ซึ่งตามมาตรา ๔ ได้ให้ความหมายของคำว่า “กิจการขนส่งมวลชน” หมายความว่า การจัดสร้าง ขยาย บูรณะ ปรับปรุง ซ่อมแซม และบำรุงรักษาระบบขนส่งมวลชน การให้บริการหรือการอำนวยความสะดวกแก่สาธารณชนผู้ใช้หรือจะให้ระบบขนส่งมวลชน และการดำเนินกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการดังกล่าว และให้ความหมายของคำว่า “ระบบขนส่งมวลชน” หมายความว่า รถขนส่งมวลชน สถานีรถขนส่งมวลชน ที่จอดรถขนส่งมวลชน ศูนย์ซ่อมบำรุง โรงเก็บของการเดินรถขนส่งมวลชน การจัดให้มีสถานที่จอดยานพาหนะของผู้โดยสาร ระบบพลังงาน ระบบควบคุม ระบบสัญญาณ ระบบจัดจำหน่ายและเก็บค่าโดยสาร ระบบความปลอดภัย ระบบระบายอากาศ ระบบระบายน้ำ และระบบสื่อสารที่ใช้ในกิจการขนส่งมวลชน และ

หมายความว่ารวมถึงอาคารและอุปกรณ์ของระบบดังกล่าวด้วย ส่วนการวิศวกรรมจราจร (TRAFFIC ENGINEERING) เป็นเรื่องของการวางแผน ออกแบบ และควบคุมการจราจรของทางหลวงหรือถนนต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพเกิดความปลอดภัย ดังนั้น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ (๑๓) ได้กำหนดให้ อบจ. มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการและดูแลสถานียขนส่งทางบกและทางน้ำ และมีอำนาจหน้าที่สร้างบำรุงรักษาทางบกและ ทางน้ำ รวมทั้งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดกิจการให้ อบจ. จัดทำเกี่ยวกับการจัดให้มีท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถ การเปิดให้มีการประมูลและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำเท่านั้น มิได้กำหนดให้ อบจ. มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดให้มีหรือการดำเนินการกิจการสนามบินด้วย เนื่องจากการพิจารณาตามประเด็นดังกล่าวนี้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้พิจารณาอีกชั้นหนึ่งว่า ความเห็นของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้น ถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ (๒๔) ยังได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง เกี่ยวกับกิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด จึงขอหารือคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ก.ก.ถ.) ว่า ก.ก.ถ. ได้ประกาศกำหนดให้ อบจ. มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองในเรื่องการดำเนินการกิจการสนามบินไว้หรือไม่ ประการใด

ข้อพิจารณา

ฝ่ายเลขานุการฯ พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๓.๑ จากการพิจารณาอำนาจหน้าที่ของ อบจ. ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดกิจการให้ อบจ. จัดทำเกี่ยวกับการจัดให้มีท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถ การเปิดให้มีการประมูลและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำเท่านั้น มิได้กำหนดให้ อบจ. มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดให้มีหรือการดำเนินการกิจการสนามบินด้วย จึงเห็นด้วยกับความเห็นของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว

๓.๒ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ ได้กำหนดให้ อบจ. มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง รวม ๒๔ ประการ โดยกำหนดให้ อบจ. มีอำนาจและหน้าที่ กล่าวคือ (๑๓) การจัดการและดูแลสถานียขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ (๑๔) การส่งเสริมการท่องเที่ยว (๑๖) การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำเชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และ (๒๑) การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร ซึ่งการจัดบริการสาธารณะของ อบจ. ที่กำหนดไว้ในกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ จะดำเนินการได้ต้องดำเนินการถ่ายโอนภารกิจให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการฯ โดยในแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดให้มีการถ่ายโอนภารกิจให้แก่ อบจ. ดังนี้

(๑) ทางบก

ก. งานบำรุงรักษาถนน งานก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนและสะพาน

ข. สถานีขนส่ง ในเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานีขนส่งจังหวัดให้เทศบาล (นคร,เมือง) กรณีนอกเขตเทศบาลให้ อบจ. โดยให้ อบต.เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ

ค.วิศวกรรมจราจร ติดตั้งและทำเครื่องหมายจราจรในทางที่อยู่ในความรับผิดชอบ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ

(๒) ทางน้ำ

ก. การดูแลบำรุงรักษาทางน้ำ ร่องน้ำขนาดเล็ก

ข. การขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติ

(๓) การส่งเสริมการท่องเที่ยว

- การวางแผนท่องเที่ยว การปรับปรุงดูแล บำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยวและการ
จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ ๑ และ ๒ และปัจจุบัน
ก.ก.ถ. ยังไม่ได้มีประกาศ ก.ก.ถ. เกี่ยวกับกิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ของตนตามที่
คณะกรรมการประกาศกำหนด ดังนั้น ก.ก.ถ. ยังไม่ได้กำหนดให้มีถ่ายโอนภารกิจให้แก่ อบจ. ในเรื่องการขนส่งทาง
อากาศหรือการจัดสร้างสนามบินแต่อย่างใด

ความเห็นของคณะกรรมการฯ และผู้เข้าร่วมประชุม มีดังนี้

นายก อบจ.สุรินทร์ ชี้แจงว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ จังหวัดสุรินทร์ตั้งคณะกรรมการฯ ขึ้นมา
คณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาเรื่องการใช้ประโยชน์จากสนามบิน เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการลงทุน ซึ่งที่
ประชุมคณะกรรมการฯ ดังกล่าวมีมติให้ขอใช้สนามบินของกองทัพบก ซึ่งกองทัพบกโดยทรัพย์สินยังเป็นของ
กองทัพบก ดังนั้น การที่ อบจ. จะเข้ามาพัฒนาหรือดำเนินการในเชิงพาณิชย์หรือเป็นการส่งเสริมการลงทุนทาง
กองทัพบกไม่ได้ขัดข้องแต่อย่างใด แต่เมื่อมาถึงขั้นคณะกรรมการบริหารสนามบินซึ่งจังหวัดเป็นผู้จัดตั้งขึ้น เพื่อ
พิจารณาการขอใช้สนามบิน ซึ่งคณะกรรมการฯ ชุดดังกล่าว ก็มีกรรมการบินพลเรือนเป็นกรรมการในชุดดังกล่าว
ด้วย โดยคณะกรรมการฯ มีมติให้ อบจ. เข้ามาร่วมดำเนินการ และมีการขออนุมัติ อนุญาตการบินจากกระทรวง
คมนาคม แต่ต่อมาสายการบินแอร์อันดามันขาดทุน จึงหยุดทำการบินไป ซึ่งในระยะต่อมามีประชาชนร้องขอให้
มีการดำเนินการสนามบินต่อ ทางจังหวัดได้มอบหมาย อบจ. เป็นผู้ดำเนินการ และทาง อบจ. ได้ประสานไปยังนก
แอร์เพื่อที่จะนำเครื่องบิน ๒๙ ที่นั่งมาลง และได้มีการดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมสนามบิน เช่น รั้วเวย์ อาคาร
ผู้โดยสาร ทาสี วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อสามารถใช้งานได้ตามปกติ แต่ถูก สดง. ทักท้วงเรื่องอำนาจหน้าที่ ของ อบจ.
เพราะว่าเป็นเรื่องดำเนินการทางอากาศ อบจ. มีอำนาจหน้าที่เพียงแค่ว่าทางน้ำและทางบก รวมทั้งศักยภาพของ
ท้องถิ่น แต่ข้อเท็จจริงการที่ อบจ. เข้ามาดำเนินการนั้น เปรียบเสมือนว่า อบจ. เป็นนายท่า ดูแลเรื่อง การบริหาร
จัดการสนามบิน เช่น การรับ-ส่งกระเป๋าเดินทาง การจำหน่ายตั๋วเครื่องบิน เป็นต้น แต่ในส่วนของเรื่องการบิน
วิทยุการบินทั้งหมด เป็นเรื่องของกระทรวงคมนาคมซึ่งดูแลรับผิดชอบอยู่แล้ว แต่ต่อมาคณะกรรมการฯ จังหวัด
มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ มอบหมายภารกิจการพัฒนาสนามบินสุรินทร์ภักดีให้กรรมการบินพลเรือนเป็น
ผู้รับผิดชอบและดำเนินการแทน อบจ.สุรินทร์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ อบจ. จึงยุติลงไป

การขอใช้ประโยชน์จากสนามบินที่ไม่ได้ใช้แล้วของกองทัพบกหรือกองทัพอากาศ และถ้ามอง
ข้อเท็จจริงที่ผ่านมาบางครั้งการใช้หรือการลงทุนสนามบินไม่คุ้มค่า เช่น เราทำ Local Airport แต่เราลงทุนแบบ
International Airport ซึ่งถ้าทำแบบ Step by step สามารถทำได้ และในขณะเดียวกันท้องถิ่น เช่นที่จังหวัดสุ
ราษฎร์ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุบลราชธานี หรือจังหวัดอุดรธานี คุ้มค่าที่จะลงทุน กรมการบินพล
เรือนหรือกรมการบินพาณิชย์จึงเข้าไปดำเนินการ แต่ไม่ใช่เป็นการลงทุนทำสนามบินใหม่ ซึ่งบางจังหวัดที่มี
ศักยภาพ เช่น จังหวัดขนาดกลางโดยเฉพาะภาคใต้มีหลายจังหวัดที่ท้องถิ่นอยากจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการ
ดำเนินการสนามบินเพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งไม่ได้เป็นการลงทุนอะไรมาก เพราะสนามบินของทหาร

ส่วนใหญ่มีศักยภาพที่พร้อม แต่อาจจะเป็นไฟล์ทบินขนาด ๒๐ - ๗๕ ที่นั่ง ระยะทางประมาณ ๔๐๐ กว่ากิโลเมตร เช่นเดียวกับที่สายการบินบางกอกแอร์เวย์ไปลงทุนที่เกาะสมุย

ในบางครั้งระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดกับคนท้องถิ่นมีความเป็นห่วงเรื่องกฎหมาย ระเบียบมากเกินไป จึงทำให้ล้มเป้าหมายก็เป็นได้ อย่างลี้มว่าจังหวัดสุรินทร์เป็น Local Airport ซึ่งทำเพื่อรองรับสายการบินขนาด ๒๐ - ๗๕ ที่นั่ง ในอนาคตเท่านั้นเอง

ประธาน กล่าวว่า ในกรณีที่จังหวัดสุรินทร์จะรื้อฟื้นสนามบินขึ้นมาทำใหม่ โดยให้ อบจ. สุรินทร์ เข้าไปดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมสนามบิน ซึ่งค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงซ่อมแซมดังกล่าวมีประมาณเท่าไร และต่อมาก็ถูก สตง. ทักท้วง เรื่องการใช้จ่ายเงินอย่างไร

นายก อบจ.สุรินทร์ กล่าวว่า ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการปรับปรุงมีไม่กี่ล้านบาท แล้วต่อมาถูก สตง. ทักท้วง จังหวัดสุรินทร์จึงได้มีหนังสือขึ้นมา ๒ ฉบับ คือ ฉบับแรกขอหารือเข้ามายังกระทรวงมหาดไทย และฉบับที่สองให้ อบจ. หยุดการดำเนินการในการปรับปรุงสนามบินดังกล่าวก่อนเพื่อรอความชัดเจน ทาง อบจ. สุรินทร์ก็หยุดดำเนินการ

ประธาน กล่าวว่า ในการปรับปรุงซ่อมแซมสนามบินทาง อบจ.สุรินทร์ได้มีการว่าจ้างหรือทำสัญญาบริษัทเอกชนเข้าไปดำเนินการแล้วหรือไม่

นายก อบจ.สุรินทร์ กล่าวว่า มีการว่าจ้างเข้าไปปรับปรุงแล้ว เช่น ทาสี ทำรั้ว เป็นต้น ซึ่งได้ดำเนินการจนแล้วเสร็จและมีการรับมอบงานกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว เมื่อ สตง. เข้ามาตรวจสอบแล้วเห็นสัญญาดังกล่าว จึงทักท้วงว่า อบจ.สุรินทร์มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนี้หรือไม่ เพราะถ้าไม่มีอำนาจหน้าที่และยังไปดำเนินการลงทุนในเรื่องนี้อีกก็อาจจะทำให้ถูก สตง. เรียกเงินคืนได้ สตง. จึงสอบถามมายังจังหวัดสุรินทร์ ว่า อบจ.สุรินทร์ มีอำนาจหน้าที่หรือไม่ ซึ่ง อบจ.สุรินทร์ ได้ดำเนินการไปตามมติของคณะกรรมการฯ จังหวัด

ศาสตราจารย์สุนทร มณีสวัสดิ์ กล่าวว่า ในกรณีที่ สตง. ทักท้วงนั้น ทักท้วงเพื่อเรียกเงินคืนหรือทักท้วงเพื่อไม่ให้ดำเนินการต่อไปในอนาคต

นายก อบจ.สุรินทร์ กล่าวว่า ทักท้วงเรื่องห้ามดำเนินการต่อไปในอนาคต ซึ่งทักท้วงเพียงว่า อบจ.สุรินทร์ มีอำนาจหน้าที่หรือไม่ และให้ทางจังหวัดแจ้งให้ทราบด้วย อีกทั้งยังให้ข้อสังเกตไว้ว่า โดยข้อเท็จจริงและศักยภาพของจังหวัดสุรินทร์ไม่น่าจะดำเนินการได้

แต่ทางจังหวัด เห็นว่า ในเมื่อคณะกรรมการบริหารสนามบินของจังหวัดได้มีกรรมการบินพลเรือนเป็นกรรมการด้วยก็ให้เปลี่ยนจาก อบจ.สุรินทร์ มาเป็นกรรมการบินพลเรือน

ศาสตราจารย์สุนทร มณีสวัสดิ์ กล่าวว่า เมื่อเปลี่ยนมาให้กรรมการบินพลเรือนดำเนินการแทนแล้ว ทาง อบจ.สุรินทร์ เองก็ไม่ได้ติดตามเรื่องค่าใช้จ่ายที่ได้ดำเนินการไปแล้วใช้หรือไม่

นายก อบจ.สุรินทร์ กล่าวว่า คงไม่ติดตามแต่อย่างใด เพราะเป็นส่วนควบไปกับสนามบินไปแล้ว ซึ่งในช่วงปี ๒๕๔๕ ทาง อบจ.สุรินทร์ ได้ดำเนินการไปตามมติของจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นการตีเส้น ทำรั้วกันสุนัขเข้ามา เรื่องความปลอดภัย และต้องส่งบุคลากรไปอบรมเรื่องความปลอดภัยของสนามบิน แต่เรื่องของวิทยุการบินยังเป็นของกรรมการบินพลเรือน ซึ่งสนามบินสุรินทร์นั้นจะอยู่ติดเขตเทศบาล และถือว่าจังหวัดสุรินทร์เป็นศูนย์กลางอีสานใต้ ห่างจากศรีสะเกษ ๑๒๐ กิโลเมตร จากบุรีรัมย์ ๕๐ กิโลเมตร แต่ปัจจุบันสายการบินนกแอร์ มีมาลงที่สนามบินสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ สัปดาห์ละ ๓ เที่ยวบิน ซึ่งตอนนี้ธุรกิจการบินเป็นธุรกิจที่กำลังเติบโต เพราะแต่ละจังหวัดต้องการความคล่องตัวในการเข้าสู่ส่วนกลาง เพราะถ้าขี้นรถยนต์จากสุรินทร์มากรุงเทพฯ ใช้เวลาประมาณ ๖ ชั่วโมง ซึ่งท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเองรวมถึงนักธุรกิจก็ต้องการให้มีสนามบิน

นายธนวัฒน์ สังข์ทอง กล่าวว่า ในปี ๒๕๔๕ ที่ อบจ.สุรินทร์เข้าไปดำเนินการ สตง. ได้เข้ามาตรวจหรือไม่ ถ้าไม่มี แล้วกระทรวงมหาดไทยมีการทักท้วงหรือไม่

ประธาน กล่าวว่า ในการดำเนินการของ อบจ.สุรินทร์ ในปี ๒๕๔๕-๒๕๔๖ นั้น มีการไปขออนุญาตกรรมการบินพาณิชย์ (ในขณะนั้น) ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นกรรมการขนส่งทางอากาศ และเปลี่ยนมาเป็น

กรรมการบินพลเรือน ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวกรรมการบินพาณิชย์ ไม่ได้ดูกฎหมายท้องถิ่นดูแลกฎหมายของกรรมการบินพาณิชย์เองเท่านั้น ซึ่งใช้คำว่า “ผู้ใด” โดยที่ในอดีตที่ผ่านมาเคยอนุญาตให้กับบางกอกแอร์เวย์ จึงได้อนุญาตให้อบจ.สุรินทร์ ประกอบกับการขออนุญาตจัดตั้งสนามบินตามกฎหมายการเดินอากาศอยู่ระหว่างการพัฒนา บทกฎหมายยังไม่แข็งแรง เวลาไปขออนุญาตจากอธิบดีกรรมการบินพลเรือน (ปัจจุบัน) หรือ กรรมการบินพาณิชย์ (เดิม) เขาก็จะอนุญาตให้ ส่วนระยะเวลาจะใช้ดุลพินิจทั้งนั้นในการอนุญาต ในยุคก่อนยังไม่มีกฎหมายลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับข้อห้ามอะไรแต่จะใช้คำว่าผู้ใด

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง กล่าวว่า อบจ.สุรินทร์ได้ใบอนุญาตทำสนามบินด้วยหรือไม่

นายก อบจ.สุรินทร์ กล่าวว่า ในกรณีดังกล่าวนี้ คณะกรรมการบริหารสนามบินของจังหวัด โดยทางจังหวัดจะต้องเป็นผู้ขออนุญาต แต่เนื่องจากในคณะกรรมการฯ ชุดดังกล่าวนี้ มี อบจ.สุรินทร์ และ กรรมการบินพลเรือนเป็นกรรมการด้วย และคณะกรรมการฯ จังหวัดนี้ มีมติให้กรรมการบินพลเรือนทำหน้าที่แทน อบจ.

ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กล่าวว่า ในส่วนของกระทรวงมหาดไทยนั้นได้รับเรื่องหรือมาจากจังหวัด ประเด็นที่ข้อหาหรือมานั้นคือ การหักทวงของ สตง. ว่ามีข้อสงสัยในอำนาจหน้าที่ของ อบจ. ว่าสามารถดำเนินการได้หรือไม่

ในกรณีที่กองทัพบกได้มอบอำนาจให้ทางจังหวัดดูแลสนามบินแล้ว และทางจังหวัดเองก็ได้มอบให้ทาง อบจ.สุรินทร์ เข้ามาดำเนินการต่อ สำหรับความเห็นในเรื่องของคณะกรรมการพัฒนาสนามบินฯ แม้ว่า อบจ.สุรินทร์ จะอยู่ในคณะกรรมการฯ ชุดนี้ด้วย แต่การที่นายก อบจ.สุรินทร์ จะมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการสนามบินได้นั้นก็ต้องมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ไม่ใช่เป็นการมอบอำนาจให้มาดำเนินการแทน แม้ว่าจะเป็นคณะกรรมการอยู่ด้วยกันก็ตาม ก็คงแต่เป็นการทำหน้าที่ในส่วนของคณะกรรมการฯ เท่านั้น ส่วนจะรับมาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้หรือไม่นั้นจะต้องพิจารณาจากตัวบทกฎหมาย

ประธาน กล่าวว่า จากการที่ นายก อบจ.สุรินทร์ ได้ชี้แจงว่าไม่ได้เข้าไปดูแลเกี่ยวกับสนามบินทั้งหมด และสนามบินของจังหวัดสุรินทร์ก็มีอยู่ คือ ของกองทัพบก ที่สามารถรองรับเที่ยวบินที่ไม่เกิน ๒๐ ที่นั่งได้ และก็จะนำมาใช้ประโยชน์ แต่ทาง อบจ.สุรินทร์ จะเข้าไปดูแลในส่วนของการให้บริการ ซึ่งแน่นอนว่าในส่วน of สนามบิน อบจ. คงเข้าไปดูแลไม่ได้ เพราะจะมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิทยุการบิน การซื้อ ขายตัวเครื่องบิน แต่ อบจ.สุรินทร์ จะเข้าไปรับช่วงบางส่วนเท่านั้นเอง

นายก อบจ.สุรินทร์ กล่าวว่า ในส่วนของกองทัพบกไม่ได้ประโยชน์อะไร แต่เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์ เพราะพื้นที่ของสนามบินดังกล่าวบางส่วนถูกบุกรุกโดยประชาชน และถ้ากองทัพบกมีความจำเป็นเร่งด่วนก็สามารถใช้ได้ทันที แต่ปัจจุบันนี้กองทัพบกยังใช้สนามบินดังกล่าวอยู่

มติที่ประชุม

คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อเท็จจริงในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ได้ยุติการดำเนินการเข้าไปปรับปรุงสนามบินสุรินทร์ภาคีของจังหวัดทหารบกสุรินทร์แล้ว โดยคณะกรรมการบริหารสนามบินจังหวัดสุรินทร์ได้มอบหมายภารกิจพัฒนาสนามบินสุรินทร์ภาคีให้กรรมการบินพลเรือนเป็นผู้ดำเนินการแทน ตั้งแต่วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นในการพิจารณาในเรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์อีกต่อไป